

หัวข้อวิทยานิพนธ์	การกระทำผิด “หลายบทหลายกระทง” : ศึกษาเฉพาะกรณี ความผิดฐานบุกรุกแล้วไปกระทำความผิดอีกฐานหนึ่ง
ชื่อผู้เขียน	สินธุ์ชัย ดร.โณวาท
อาจารย์ที่ปรึกษา	รศ.ดร.สุรศักดิ์ ลิขสิทธิ์วัฒนกุล
สาขาวิชา	นิติศาสตร์
ปีการศึกษา	2548

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหลักเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งแยกการกระทำผิดที่มีลักษณะเป็นความผิดซ้ำซ้อนของนักกฎหมายไทย ว่าความผิดที่เกิดขึ้น ควรเป็นความผิด “หลายบท” หรือ “หลายกระทง” เพื่อนำบทบัญญัติในเรื่อง “หลายบทหลายกระทง” มาปรับใช้ได้อย่างถูกต้องซึ่งจะเป็นการไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางกฎหมายทางด้านอื่นๆ ตามกฎหมายสารบัญญัติและวิธีสบัญญัติทางอาญาที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกันอยู่อย่างเป็นระบบการบุกรุกแล้วไปกระทำความผิดอีกฐานหนึ่ง เป็นการกระทำผิดซ้ำซ้อนในลักษณะหนึ่ง ที่เป็นปัญหาสำคัญ เพราะเป็นการกระทำที่อุกอาจยิ่งกว่าการกระทำในที่สาธารณะ ด้วยเหตุผลที่ว่า นอกจากเป็นความผิดทางอาญาแล้วยังเป็นการละเมิดต่อสิทธิและเสรีภาพของบุคคลในเคหสถาน ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญอีกด้วย โดยการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษารวบรวมจากบทบัญญัติกฎหมาย แนวคิดและทฤษฎี ตลอดจนคำพิพากษาของศาลสูงในเรื่องดังกล่าวทั้งจากคำารภาษาไทย และต่างประเทศ และทำการศึกษาเปรียบเทียบหลักเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งแยกการกระทำผิด “หลายบทหลายกระทง” ในการนำมาวินิจฉัยความผิดซ้ำซ้อนดังกล่าว ตามกฎหมายอังกฤษ ฝรั่งเศส และเยอรมัน ซึ่งกฎหมายต่างประเทศเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นรากฐานของระบบกฎหมายที่มีอิทธิพลต่อกฎหมายไทย

ผลของการศึกษาพบว่า ในกฎหมายต่างประเทศและกฎหมายไทย ไม่มีการบัญญัติหลักเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งแยกความผิด “หลายบทหลายกระทง” ไว้แต่อย่างใด แต่เมื่อศึกษาจากแนวคิดและทฤษฎีทางคำารกฎหมายประกอบคำพิพากษาของศาลสูงพบว่าได้นำหลัก “เจตนา” ในการกระทำผิดทางอาญามาเป็นหลักในการวินิจฉัย โดยพิจารณาว่า ความผิดซ้ำซ้อนนั้นเกิดจาก “เจตนาเดียว” หรือ “หลายเจตนาต่างกัน” ถ้าความผิดนั้นเกิดจาก “เจตนาเดียว” หรือ “หลายเจตนาต่างกัน” ก็จะส่งผลให้ความผิดนั้นเป็นการกระทำ “กรรมเดียว” หรือ “หลายกรรมต่างกัน” อันอาจจะเป็น “หลายบท” หรือ “หลายกระทง” ตามบทบัญญัติของกฎหมาย

การนำ “เจตนา” มาใช้เป็นหลักเกณฑ์ในการแบ่งแยกความผิด “หลายบทหลายกระทง” ในความผิดฐานบุกรุกแล้วไปกระทำความผิดอีกฐานหนึ่ง จะไม่นำมาใช้หากบทบัญญัติกฎหมายได้มีการบัญญัติความผิดลักษณะดังกล่าวไว้แล้ว จากการศึกษาความผิดฐานบุกรุก พบว่าประเทศฝรั่งเศส และเยอรมัน มิได้บัญญัติถึงความผิดลักษณะดังกล่าวไว้แต่อย่างใด และได้นำ “เจตนา” มาเป็นหลักในการวินิจฉัย ผลเป็นว่า การบุกรุกแล้วไปกระทำความผิดอีกฐานหนึ่ง ทั้งกรณีบุกรุกแล้วไปกระทำความผิดอีกฐานหนึ่งในทันทีและภายหลังเป็นการกระทำที่มี “เจตนา” แยกออกจากกันได้ เป็น “หลายเจตนาต่างกัน” อันเป็นความผิด “หลายกรรมต่างกัน” เว้นแต่ “หลายกรรมต่างกัน” นั้นไม่เป็นอิสระจากกัน “หลายกรรมต่างกัน” เช่นนี้ ถือเป็น “กรรมเดียว” ส่วนประเทศอังกฤษพบว่าในความผิดอาญา มีการบัญญัติถึงความผิดลักษณะดังกล่าวไว้เป็นความผิดพิเศษ (Special Crimes) เฉพาะเรื่อง แยกออกจากความผิดฐานบุกรุก (trespass) โดยใช้ชื่อฐานความผิด Burglary ดังนั้นการกระทำผิดลักษณะดังกล่าวตามกฎหมายอังกฤษเป็นการกระทำ “กรรมเดียว” ผิดกฎหมาย “บทเดียว”

สำหรับประเทศไทย พบว่าในความผิดฐานบุกรุกมิได้มีการบัญญัติถึงความผิดลักษณะดังกล่าวไว้เช่นเดียวกับประเทศฝรั่งเศส และเยอรมัน การวินิจฉัยความผิดลักษณะดังกล่าว ปัจจุบันนักกฎหมายไทยนำเรื่อง “เจตนา” มาเป็นหลักในการพิจารณาแบ่งแยกความผิดเช่นกัน แต่การวินิจฉัยเรื่อง “เจตนา” ของนักกฎหมายไทย ยังไม่เป็นไปตามหลัก “นิติวิธี” ที่ควรต้องวินิจฉัยถึง “เจตนาประสงค์ต่อผล” และหรือ “เจตนาข่มเล็งเห็นผล” ไปเป็นลำดับในการวินิจฉัยถึง “เจตนา” ในการกระทำผิด ทำให้ผลของการวินิจฉัยแบ่งแยกความผิดในลักษณะดังกล่าว โดยเฉพาะการบุกรุกแล้วไปกระทำความผิดอีกฐานหนึ่งในทันที ในบางกรณีมีผลแตกต่างกันไปจากการวินิจฉัยโดยใช้หลัก “นิติวิธี” โดยถูกต้อง

การนำ “เจตนา” มาเป็นหลักเกณฑ์ในการพิจารณาแบ่งแยกความผิด “หลายบทหลายกระทง” ของนักกฎหมายไทย ก่อให้เกิดผลเป็นการพัฒนาหลักเกณฑ์การวินิจฉัยความผิดอาญาในความผิดซ้ำซ้อนให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นกว่า การใช้หลัก “ต่างกรรมต่างวาระ” ในอดีต และจะยิ่งมีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้นไปอีก หากนักกฎหมายไทยได้คำนึงถึงหลัก “นิติวิธี” ในการวินิจฉัยถึง “เจตนา” ของผู้กระทำผิด ในความผิดฐานบุกรุกแล้วไปกระทำความผิดอีกฐานหนึ่ง รวมทั้งในความผิดซ้ำซ้อนอันเป็นความผิดอาญาในลักษณะอื่นๆ ด้วย

Thesis Title	Concurrence of Offences : Case Study on Trespassing and then Committing And others Criminal Acts.
Author	Sinchai Darunowart
Thesis Advisor	Associate Prof.Dr.Surasak Likasitwattanakul
Department	Law
Academic Year	2005

ABSTRACT

This thesis has the objective of studying the principle in considering for the separation of the offence in particular the complex offence in the context of Thai jurists. Whether the occurring offence should be as the several provisions of law or several distinct and different offences for application of the provision of such principle correctly which would not cause the legal implication pursuant to the substantial law and procedural law in particularly criminal law which is related systematically. The trespass committing and then committing anotant offence are the complex act in one aspect. It is an important problem because such act is more serious than other acts in public. Because it's not only criminal act, but also the violation against the right and freedom of person in private place according to the provision of Constitution. The study has explored from the provisions of law, concepts and theories including the high court judgments in such topic from Thai and foreign sources and the comparative study with the principle to consider for the separation of the "concurrence offence" for application of the complex offence according to English, French and Germany laws which were deemed as the foundation of Thai legal system and having as influential to Thai law.

The finding of the study was that in foreign and Thai law, there were no enaction regarding the principle for the separation of "concurrence offences". However, upon studying from the concepts and theories from the textbooks together with high court judgments, it was found that the principle of intent in criminal offence has been applied as the principle by considering that the complex offence causing from the "single intent" or "several intents" provided that the offence occurring from the "single intent" or "several intents" which may be as

“several provisions of law” or “several offences” subject to the provision of law. The application of “intent” principle for separation of “concurrence offence” in the trespass offence and then committing another offence shall not be applied unless provided by the provision of law. After studying, it was found that there are no provisions in relation to such offence in French and German law.

Under English law, it was found that in criminal offence, it provided the offence regarding the special crimes and it separates from the trespass offence by calling as “burglary”. Such offence pursuant to English law, is therefore the committing the one offence and one provision of law.

It was also found that the trespass offence under Thai law, there are no provision of such offence like French and German law. Presently in consideration of such offence, Thai jurists applied the principle of “intent” to consider thereof and Thai jurists also applied such principle for separation of offence as well. However, the application of the principle “intent” is not in accordance with the “juristic method” as it should be in the consideration of “direct intent” and or “indirect intent” consecutively instead. It was resulting to the consideration of separation such offence in particular the trespass offence and then committing another offence promptly, in some cases, it is different from the correct “juristic method”

This research found that the application of “intent” principle for separation of the concurrence offence under Thai jurists leads to the development of such principle in consideration of the complex offence more completely. The application of the principle “different act and different time” in the past would be completed, if that Jurists shall recognize of the “juristic method” for considering of the offender’s intent in particular trespass offence and then committing another offence including the complex offences in criminal offences in other provisions of criminal code.